

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B****MONETÆR KONVENTION****indgået mellem den europæiske union og vatikanstaten**

(2010/C 28/05)

(EUT C 28 af 4.2.2010, s. 13)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Kommissionens afgørelse 2012/355/EU af 2. juli 2012	L 174	24	4.7.2012
► <u>M2</u>	Kommissionens afgørelse 2014/C 73/06 af 6. marts 2014	C 73	29	12.3.2014
► <u>M3</u>	Kommissionens afgørelse (EU) 2015/767 af 12. maj 2015	L 120	58	13.5.2015
► <u>M4</u>	Kommissionens afgørelse (EU) 2016/255 af 23. februar 2016	L 47	10	24.2.2016
► <u>M5</u>	Kommissionens afgørelse (EU) 2017/124 af 24. januar 2017	L 19	64	25.1.2017
► <u>M6</u>	Kommissionens afgørelse (EU) 2018/495 af 22. marts 2018	L 81	77	23.3.2018
► <u>M7</u>	Kommissionens afgørelse (EU) 2019/511 af 26. marts 2019	L 85	24	27.3.2019
► <u>M8</u>	Kommissionens Afgørelse (EU) 2020/109 af 23. januar 2020	L 19	36	24.1.2020

MONETÆR KONVENTION

indgået mellem den europæiske union og vatikanstaten

(2010/C 28/05)

DEN EUROPÆISKE UNION, repræsenteret af Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik,

og

VATIKANSTATEN, repræsenteret af Pavestolen, jf. artikel 3 i Laterantraktaten, ER —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 erstattede euroen den 1. januar 1999 valutaen i hver af de medlemsstater, der deltog i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, herunder Italien.
- (2) Allerede inden indførelsen af euroen eksisterede der bilaterale monetære konventioner mellem Italien og Vatikanstaten, særligt den monetære konvention mellem Den Italienske Republik og Vatikanstaten, der blev indgået den 3. december 1991.
- (3) I erklæring nr. 6, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta.
- (4) Det Europæiske Fællesskab repræsenteret ved Den Italienske Republik i samarbejde med Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB), indgik den 29. december 2000 en monetær konvention med Vatikanstaten.
- (5) I overensstemmelse med denne monetære konvention anvender Vatikanstaten euroen som sin officielle valuta og giver eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler. Vatikanstaten forpligter sig til at lade EU's regler om eurosedler og -mønter — herunder dem, der vedrører beskyttelse mod falskmøntneri — finde anvendelse inden for Vatikanstatens område.
- (6) Denne konvention pålægger hverken ECB eller de nationale centralbanker nogen forpligtelse til at opføre vatikanske finansielle instrumenter på listen eller listerne over tilladte instrumenter i forbindelse med Det Europæiske System af Centralbankers pengepolitiske operationer.
- (7) Der nedsættes et blandet udvalg med repræsentanter for Vatikanstaten, Den Italienske Republik, Kommissionen og ECB til at overvåge gennemførelsen af denne konvention, fastsætte det årlige loft for møntudstedelse, undersøge, om den mindste

▼B

procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, samt vurdere de foranstaltninger, som Vatikanstaten iværksætter med henblik på at gennemføre de relevante EU-retlige regler.

- (8) Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der bilægger eventuelle tvister i forbindelse med konventionens anvendelse —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Vatikanstaten har ret til at bruge euroen som sin officielle valuta i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1103/97 og forordning (EF) nr. 974/98. Vatikanstaten giver eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 2

Vatikanstaten udsteder ikke nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Den Europæiske Unions godkendelse af betingelserne herfor. Betingelserne for udstedelse af euromønter fra den 1. januar 2010 er fastlagt i de følgende artikler.

Artikel 3

1. Det blandede udvalg, der er nedsat ved denne konvention, beregner det årlige loft (udtrykt i værdi) for Vatikanstatens udstedelse af euromønter som summen af:

- *en fast del*, som for 2010 fastsættes til 2 300 000 EUR. Det blandede udvalg har hvert år mulighed for at revidere den faste del for at tage hensyn til både inflation — på grundlag af HICP-inflationen i Italien i år n-1 — og forhold, der måtte have væsentlig indvirkning på markedet for euromønter til samlerbrug.
- *en variabel del*, der beregnes som Den Italienske Republiks gennemsnitlige møntudstedelse pr. indbygger i år n-1 multipliceret med antallet af indbyggere i Vatikanstaten.

2. Vatikanstaten har mulighed for at udstede en særlig erindringsmønt og/eller mønter til samlerformål i de år, hvor pavestolen står tom. Såfremt denne særlige møntudstedelse indebærer, at den samlede møntudstedelse overskrider det i stk. 1 nævnte loft, skal den resterende del af det foregående års loft anvendes, og/eller det følgende års loft skal sænkes tilsvarende.

Artikel 4

1. De euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, skal, for så vidt angår pålydende værdi, status som lovligt betalingsmiddel, tekniske

▼B

specifikationer, design på den fælles side og det fælles design på den nationale side, være identiske med de euromønter, der udstedes af de af EU's medlemsstater, der har indført euroen.

2. Vatikanstaten underretter på forhånd Kommissionen om udkastet til den nationale møntsides design, og Kommissionen kontrollerer, at det er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Artikel 5

1. Vatikanstatens euromønter præges af Den Italienske Republiks Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 har Vatikanstaten dog mulighed for, med det blandede udvalgs godkendelse, at lade en anden euro-producerende møntanstalt i EU end den i stk. 1 nævnte præge dens euromønter.

Artikel 6

1. Mængden af euromønter, der udstedes af Vatikanstaten, sammenlægges med den mængde euromønter, der udstedes af Den Italienske Republik, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af den samlede mængde, der i henhold til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udstedes i denne medlemsstat.

2. Senest den 1. september hvert år underretter Vatikanstaten Den Italienske Republik om mængden og den pålydende værdi af de euromønter, som den har til hensigt at udstede det følgende år. Den underretter tillige Kommissionen om de påtænkte betingelser for udstedelsen af disse mønter.

3. Vatikanstaten fremsender de i stk. 2 nævnte oplysninger for året 2010 umiddelbart efter underskrivelsen af denne konvention.

4. Vatikanstaten sætter mindst 51 % af de euromønter, der hvert år udstedes, i omløb til pålydende værdi, uden at dette dog har betydning for bestemmelserne om udstedelse af mønter til samlerformål. Hvert femte år undersøger det blandede udvalg, om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og har mulighed for at forhøje den.

Artikel 7

1. Vatikanstaten har ret til at udstede euromønter til samlerbrug. De indregnes i det årlige loft, der nævnes i artikel 3. Vatikanstatens udstedelse af mønter til samlerbrug følger EU's retningslinjer for udstedelse af mønter til samlerbrug, hvoraf det fremgår, hvilke tekniske specifikationer, design og pålydende værdi skal gøre det muligt at skelne disse mønter fra dem, der sættes i omløb.

2. Mønter til samlerbrug, der udstedes af Vatikanstaten, er ikke lovligt betalingsmidler i Den Europæiske Union.

▼B*Artikel 8*

1. Vatikanstaten forpligter sig til at vedtage alle passende foranstaltninger, ved direkte gennemførelse af den relevante fællesskabsret eller tilsvarende tiltag med henblik på at gennemføre de EU-retsakter, som opregnes i bilaget til denne konvention, inden for følgende områder:

a) eurosedler og -mønter

b) forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger samt krav om statistiske indberetninger.

Når og hvis der oprettes en banksektor i Vatikanstaten, udvides bilagets liste over retsakter og regler til at omfatte EU-retlige regler for bank- og finanssektoren og relevante ECB-retsakter og -regler, herunder særligt krav om statistiske indberetninger.

2. Vatikanstaten gennemfører de retsakter og regler, der nævnes i artikel 1, under iagttagelse af de i bilaget angivne frister.

3. Kommissionen foretager hvert år de ændringer i bilaget, som nye relevante EU-retsakter og -regler samt ændringer af eksisterende EU-retsakter og -regler tilsiger. Det blandede udvalg fastsætter herefter passende og rimelige frister for Vatikanstatens gennemførelse af de nye retsakter og regler i bilaget.

4. Det ajourførte bilag offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 9

Pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til interbankafviklings- og betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer inden for euroområdet på de vilkår, som fastsættes af Banca d'Italia efter overenskomst med Den Europæiske Centralbank.

Artikel 10

1. Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der i forbindelse med denne konventions gennemførelse har enekompetence til at bilægge eventuelle tvister, som ikke kan løses af det blandede udvalg.

2. Såfremt Den Europæiske Union (efter henstilling fra EU's delegation i det blandede udvalg) eller Vatikanstaten finder, at den anden part ikke har opfyldt en forpligtelse i henhold til denne konvention, kan de hver især indbringe sagen for Domstolen. Domstolens dom er bindende for parterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for en frist, som Domstolen fastlægger i sin dom.

▼B

3. Hvis Den Europæiske Union eller Vatikanstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den fastlagte frist, kan den anden part straks bringe konventionen til ophør.

Artikel 11

1. Der nedsættes et blandet udvalg. Det består af repræsentanter for Vatikanstaten og Den Europæiske Union. EU's delegation består af repræsentanter for Kommissionen, Den Italienske Republik og Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Unions delegation tilstræber at vedtage sin forretningsorden i enighed.

2. Det blandede udvalg afholder møde mindst en gang om året. Formandsposten går hvert år på skift mellem en repræsentant for Den Europæiske Union og en repræsentant for Vatikanstaten. Det blandede udvalg træffer afgørelser ved enstemmighed.

3. Det blandede udvalgs medlemmer udveksler synspunkter og oplysninger og træffer de i artiklerne 3, 6 og 8 nævnte afgørelser. Det undersøger Vatikanstatens foranstaltninger og søger at bilægge eventuelle tvister, som gennemførelsen af denne konvention måtte give anledning til.

4. Den Europæiske Union varetager det første formandskab i det blandede udvalg efter konventionens ikrafttræden, jf. artikel 13.

Artikel 12

Hver part kan opsige denne konvention med et års varsel, jf. dog artikel 10, stk. 3.

Artikel 13

Denne konvention træder i kraft den 1. januar 2010.

Artikel 14

Den monetære konvention af 29. december 2000 ophæves med virkning fra denne konventions ikrafttrædelsesdato. Henvvisninger til konventionen af 29. december 2000 betragtes herefter som henvvisninger til denne konvention.

▼M8

BILAG

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
	Forebyggelse af hvidvaskning af penge	
1	Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold (EFT L 182 af 5.7.2001, s. 1)	
2	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39)	31. december 2016 ⁽²⁾
3	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)	31. december 2017 ⁽³⁾
4	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽³⁾
5	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43) Suppleret ved:	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
6	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelande med strategiske mangler (EUT L 254 af 20.9.2016, s. 1) Ændret ved:	31. december 2017 ⁽⁵⁾
7	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/105 af 27. oktober 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675, idet Etiopien indsættes i skemaet i bilagets punkt I (EUT L 19 af 24.1.2018, s. 1)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
8	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/212 af 13. december 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Sri Lanka, Trinidad og Tobago samt Tunesien tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 41 af 14.2.2018, s. 4)	31. marts 2019 ⁽⁶⁾
9	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1108 af 7. maj 2018 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 med reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende kriterierne for udpegning af centrale kontaktpunkter for udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester og med bestemmelser vedrørende deres funktioner (EUT L 203 af 10.8.2018, s. 2)	31. december 2020 ⁽⁷⁾

▼M8

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
10	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1467 af 27. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1675 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849, idet Pakistan tilføjes til skemaet i bilagets punkt I (EUT L 246 af 2.10.2018, s. 1)	31. december 2019 ⁽⁷⁾
11	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 af 31. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande (EUT L 125 af 14.5.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
12	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1672 af 23. oktober 2018 om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 6)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
13	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Forebyggelse af svig og falskmøntneri	
14	Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6) Ændret ved:	31. december 2010
15	Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1)	
16	Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1) Ændret ved:	31. december 2010
17	Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5)	
18	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1)	31. december 2016 ⁽²⁾
19	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/713 af 17. april 2019 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA (EUT L 123 af 10.5.2019, s. 18)	31. december 2021 ⁽⁷⁾
	Regler om eurosedler og -mønter	
20	Rådets konklusioner af 10. maj 1999 om kvalitetsstyringssystemet for euromønter	31. december 2010

▼ M8

	Bestemmelser, der skal gennemføres	Gennemførelsesfrist
21	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2003/5 af 20. marts 2003 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 78 af 25.3.2003, s. 20) Ændret ved:	31. december 2010
22	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/11 af 19. april 2013 om ændring af retningslinje ECB/2003/5 om håndhævelse af foranstaltninger mod ikke-tilladte gengivelser af eurosedler og om ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 43)	31. december 2014 ⁽¹⁾
23	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/14 af 16. september 2010 om kontrol af eurosedlers ægthed og kvalitet og om recirkulering af eurosedler (EUT L 267 af 9.10.2010, s. 1) Ændret ved:	31. december 2012
24	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2012/19 af 7. september 2012 (EUT L 253 af 20.9.2012, s. 19)	31. december 2013 ⁽¹⁾
25	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1210/2010 af 15. december 2010 om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb (EUT L 339 af 22.12.2010, s. 1)	31. december 2012
26	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 651/2012 af 4. juli 2012 om udstedelse af euromønter (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 135)	31. december 2013 ⁽¹⁾
27	Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2013/10 af 19. april 2013 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 118 af 30.4.2013, s. 37) Ændret ved:	31. december 2014 ⁽¹⁾
28	Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/669 af 4. april 2019 om ændring af afgørelse ECB/2013/10 om pålydende værdi, specifikationer, gengivelse, ombytning og inddragelse af eurosedler (EUT L 113 af 29.4.2019, s. 6)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
29	Rådets forordning (EU) nr. 729/2014 af 24. juni 2014 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 194 af 2.7.2014, s. 1)	31. december 2013 ⁽²⁾

Afdeling, som i overensstemmelse med Det Blandede Udvalgs ad hoc-ordning på anmodning af Pavestolen og Vatikanstaten inkluderes i bilaget til den monetære konvention og indeholder relevante regler, der finder anvendelse på enheder, som udøver erhvervmæssig finansiel virksomhed

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
30	Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
31	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28)	
32	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16)	

▼M8

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
33	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1)	
34	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)	31. december 2017 ⁽²⁾
35	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	31. december 2017 ⁽²⁾
36	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27)	30. juni 2019 ⁽⁶⁾
37	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 1)	31. marts 2020 ⁽⁶⁾
38	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4)	31. december 2020 ⁽⁷⁾
39	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1) og om de tilknyttede niveau 2-foranstaltninger, hvor det er relevant Ændret ved:	30. september 2018 ⁽⁴⁾
40	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1033 af 23. juni 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmissbrug og forordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler (EUT L 175 af 30.6.2016, s. 1)	30. september 2018 ⁽⁵⁾
41	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179)	30. september 2018 ⁽⁴⁾
	 Lovgivning om indsamling af statistiske oplysninger (*) 	
42	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2013/24 af 25. juli 2013 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (EUT L 2 af 7.1.2014, s. 34) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
43	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/66 af 26. november 2015 om ændring af retningslinje ECB/2013/24 om Den Europæiske Centralbanks statistiske rapporteringskrav inden for kvartalsvise finansielle sektorkonti (ECB/2015/40) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 36)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾

▼M8

	Relevante dele af følgende retlige instrumenter	Gennemførelsesfrist
44	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
45	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1375/2014 af 10. december 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1071/2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (EUT L 366 af 20.12.2014, s. 77)	
46	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1072/2013 af 24. september 2013 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2013/34) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 51) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
47	Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 756/2014 af 8. juli 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser (ECB/2014/30) (EUT L 205 af 12.7.2014, s. 14)	
48	Den Europæiske Centralbanks retningslinje ECB/2014/15 af 4. april 2014 om monetær og finansiel statistik (EUT L 340 af 26.11.2014, s. 1) Ændret ved:	31. december 2016 ⁽²⁾
49	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/571 af 6. november 2014 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2014/43) (EUT L 93 af 9.4.2015, s. 82)	
50	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/450 af 4. december 2015 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2015/44) (EUT L 86 af 1.4.2016, s. 42)	31. marts 2017 ⁽⁴⁾
51	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2017/148 af 16. december 2016 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2016/45) (EUT L 26 af 31.1.2017, s. 1)	1. november 2017 ⁽⁵⁾
52	Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2018/877 af 1. juni 2018 om ændring af retningslinje ECB/2014/15 om monetær og finansiel statistik (ECB/2018/17) (EUT L 154 af 18.6.2018, s. 22)	1. oktober 2019 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2013 disse frister.⁽²⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2014 disse frister.⁽³⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2015 disse frister.⁽⁴⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2016 disse frister.⁽⁵⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2017 disse frister.⁽⁶⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2018 disse frister.⁽⁷⁾ Det Blandede Udvalg godkendte i 2019 disse frister.^(*) Som aftalt i henhold til modellen for forenklet statistisk indberetning.